

Spørgsmaal vedrørende: „Den væsentligste Indvending mod Værditolden er de mange Vanskeligheder, der skulle være forbundne med dens Anvendelse i Praksis. Den er ganske vist retfærdigere end Vægttolden, men den er upraktisk, siger man. Men det er en farlig Indrømmelse fra dens Modstanderes Side, dette med Retfærdigheden. Thi først og fremmest er det Lovgivningsmagts Pligt at gøre Ret og Skel og øve Retfærdighed til alle Sider, og Retfærdighedsprincippet bør derfor være det ledende Princip ogsaa ved en Toldrevision. Er man først inde paa at anerkende Værditoldens Retfærdighed, saa maa man gøre sig det til Pligt at overvinde Vanskelighederne. Mindretallet undervurderer paa ingen Maade disses Betydning, men de ere dog ikke større, end at de med lidt god Villie maa kunne overvindes paa en ret tilfredsstillende Maade. Det har andre Landes Eksempel bevist“. Jeg vil, som sagt, gerne fremhæve, at det ikke mindst er dette Krav, som i særlig Grad har vundet Tilslutning Landet over, og som jeg derfor ogsaa haaber, maa kunne vinde Tilslutning hos Flertallet i dette høje Ting.

Til Slutning vilde jeg gerne henstille til Udvalget, om det ikke var muligt at komme til en gradvis Nedsættelse af Beskyttelsestolden, noget lignende, som ganske svagt er antydnet i det foreliggende Forslag, nemlig under Positionen Manufakturvarer, Løbenummer 135, hvor der straks er foreslaaet en Nedsættelse med et Beløb af 50,000 Kr. og efter 4 Aars Forløb en yderligere Nedsættelse med 6,000 Kr. Det gælder ogsaa Løbenummer 136, hvor der foreslaas en Nedsættelse straks af 246,703 Kr. og yderligere efter 4 Aars Forløb en Nedgang af 185,027 Kr. Jeg tror, at hvis man kunde komme ind paa det Princip, var man paa den rigtige Vej, ved netop at faa det fastslaaet i Toldloven her, at der med visse Aars Mellemlum vil ske en yderligere Nedsættelse. Jeg tror, det var heldigt, om man kunde komme ind paa den Vej; men skulde det vise sig, at denne Vej var ufremkommelig, kunde jeg tænke mig, at det vilde være rigtigt at gaa den Vej, som forleden Dag blev antydnet vistnok af det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen), som udtalte, at han kunde ønske, at Toldloven blev given for en bestemt Aarrække, og at der i det her foreliggende Forslag blev indflettet en Bestemmelse om, at Toldloven skulde revideres efter en nærmere fastsat Tid. Hvis,

som sagt, den første Vej, den gradvise Nedsættelse i Beskyttelsestolden med bestemte Aars Mellemlum, skulde vise sig praktisk set ufremkommelig, vil jeg henstille til Udvalget, om det ikke vilde være rettest at gaa den Vej, som jeg sidst antydede.

Chr. Reventlow: Jeg formoder, at ærede Medlemmer ere ved at blive en lille Smule trætte af at høre om Sukker. Men da jeg ikke har nogen Følelse af, at jeg endnu har trættet de Herrer, naar jeg har talt om Sukker, maa jeg maaske ogsaa i Dag lægge nogle Minutters Beslag paa Dem.

Der var i Gaar to ærede Talere, der indgaaende beskæftigede sig med Spørgsmaalet, nemlig den højtærede Finansminister og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard). Jeg har ikke endnu liggende for mig Rigsdagstidendens Fortryk af deres Udtalelser, og alene af den Grund vil det derfor være vanskeligt for mig i Detailler at gaa ind paa de Herrer's Udtalelser. Men der er dog nogle Bemærkninger, jeg gerne vil fremsætte, og som jeg ogsaa tror vedrøre Spørgsmaal, der kunne have almindelig Interesse.

Den højtærede Minister gik i Gaar ud fra, at Fabrikkerne udnyttede hele Beskyttelsen paa Sukker, og at jeg ligeledes regnede hermed. Nej, det gjorde jeg ikke, og jeg tillader mig oven i Købet at mene, at denne Beskyttelse overhovedet ikke kan udnyttes fuldtud. Samtidig med at den højtærede Finansminister udtalte, at denne Beskyttelse udnyttedes fuldt ud, med henimod 4 Mill., manøvrerede Ministeren med 5 Aars Regnskaber, hvorefter der skulde være et aarligt Overskud af 2,700,000 Kr. Jeg gad vide, hvor de 1,300,000 Kr. da skulde være gaaede hen — de, som ere Differencen mellem disse to Beløb —, om de skulde være forsvundne i Luften, eller om man skulde drive denne Bedrift saa daarligt, at man maatte regne med et Normaltab af 1,300,000 Kr., hvad jeg dog ikke tiltror en saa dygtig Ledelse som Sukkerfabrikernes.

Men der er jo overhovedet ved dette Spørgsmaal om Beskyttelse mange ejendommelige Ting, og jeg ser ogsaa i dette Forhold en ret ejendommelig Ting. Jeg skal sige de Herrer, hvori den bestaar. Den bestaar ganske simpelt deri, at man kan stille en Virksomhed saaledes, at selv om man tilsyneladende kan paastaa, at denne Virksomhed har et Monopol, saa